

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XVI. B. Virgo queritur felicem priùs fortem inuerti, suoque gremio
agnum carissimum elabi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Turtur erit philomela meis nunc apta querelis,
 Dum gemet hic concors turtur; & ipsa gemam.
 Quis scit an ad Solymam gemini par turturis aram
 Matris, ut & pueri questibus augur ijt?
 Quin & tunc puero qui vltima defuit, agnus,
 Abfore nunc agnum forsan & omen erat.
 Si gemebunda mei tunc turtur imago doloris:
 Heu! ego nunc vidua turturis instar ero.
 Ut semel irrupit dolor in pia viscera Matris,
 Cor tenerum lento vulnere semper edet.
 Nam noua læsus amor ieiunis pabula flammis
 Sufficit, hinc iugi pascitur igne dolor.
 Ut Solymæ vigil vsque nouis flagrat ignibus ara;
 Sic & inextincto corde perennat Amor.

ELEGIA XVI.

B. Virgo queritur felicem prius sortem
 inuerti, suoque gremio agnum
 carissimum elabi.

H Ac fors læta renus viridi præfloruit quo,
 Cui ceu sol, roseo lumine risit Amor.
 Vertitur; in tristes nunc excidit altera spinas,
 Sepit iter spinis aspera cura suis.
 Scilicet ille meo gremio modò tuta voluptas;
 Nunc timor ignotis agnus aberrat agris.
 Sic ah! sic placidam fugit errabundus alumnam?
 Si tamen hic errat, qui via, vita, salus.
 Quicquid id est, dextrâ procul abstulit ille parentis;
 Nec redit ah! fallit sic meâ vita fidem?
 Sic vidi gravidas lanâ ceu pubere gemmas
 Fallere; cruda rudi queis vitet vua merore
 Autumnique fitim siccis eludere prælis:
 Mentiri que pari poma caduca dolo.
 Quæ tibi facta prius Thecui doloris imago;
 Heu! nimis est verus iam mihi facta dolor:

C ij

Quæque

Quæque bidens blandę gremio ludebat alumna,
 Lugubris ærumnis it modò cura meis,
 Agnus enim quo non sit pulchrior vllus, & vllus
 Purior, aut caræ carior vllus heræ;
 Deliciæque meę, nunc ah! dolor ipse parenti est:
 Dum perit; aut certè mœsta perire queror.
 Qui modò dulce decus; sub pectore tristis amaror
 Hæret: vt amissis spina relięta rolis.
 Dextra prius lætę quid me iuuat alea fortis,
 Matris in ærumnas si modò læua cadat?
 Aura leues turmas, pascit sua sydera cœlum:
 Squamea Neptunus pignora, terra feras,
 Ast vnum, varij mihi qui gregis instar, vt agnum
 Pascere vix cœpi; ceu celer Hinnus, abit.
 Quæ fugitat; vitam rapit auis ipse parenti.
 Ah! duo cum viuant; orba duobus ero.

(a) *David vbi Vria suam Bethsabee cruento
 adulterio eripuerat; Nathan subornat Thecuntem
 sapientem mulierem ab Davide ius dari exposcen-
 tem, quæ fingeret sibi vnicam fuisse ouem, suam
 alumnam & delicias, quam vir potens, & pecoris
 diues sibi extorserit, vt inde epulum suis conuiuijs
 strueret. Quo enigmate Nathan Davidi suum flagi-
 tium vti adultero, & scelus vti tyranno in Vria cade
 exprobrat, & ad pœnitentiam impellit.*

ELEGIA XVII.

Deflet B. Virgo vnicum sibi
 abesse agnum.

1. Dolet vnigenam sibi abire agnum.
2. Suam diligentiam in eo quarendo ostendit.

ET Virgo, & Mater primæui criminis exsors,
 Hoc merui? castam linquat vt agnus ouem?